

Sagen sattes til Forhandling.

Vagn Bro: Jeg skal under Hensyn til det sene Tidspunkt fatte mig i allerstørste Korthed og kun udtale, at det, der er Spørgsmaal om her, altsaa er Frafald af Tiltale; og dette er jo i sig selv, det skal jeg ikke bestride, et meget betydningsfuldt Spørgsmaal. Hvorledes det end ordnes, maa der efter mine Anskuelser kræves dette, at der saa vidt muligt er Ligeartethed til Stede i Behandlingen; og det er ogsaa et Standpunkt, som jeg og mit Parti stedse har krævet opretholdt. Her drejer det sig nu ikke om Tiltalefrafald i al Almindelighed, men kun overfor Personer mellem 14 og 18 Aar, og endvidere kun, naar Straffen in concreto ikke vil overstige en lavere Grad af Strafarbejde.

Indledningen til disse Regler havde vi allerede i Straffelovstillæget af 1905, og senere er det gentaget ved Straffelovstillæget af 1. April 1911, og der er det altsaa saaledes, at det er Justitsministeren, som afgør, om Paatale i disse Tilfælde skal finde Sted, eller om den skal frafaldes og vedkommende skal overgives til en eller anden Form af Tilsyn, f. Eks. Værgeraadsforsorg. Lad mig straks sige, at som Forholdet er nu, er Værgeraadsinstitutionen jo langt mere udarbejdet end i 1905 og 1911. Nu foreslaar man altsaa i det Forslag, som her ligger for til Behandling, at det skal være Statsadvokaten, der kan bestemme, at Tiltale skal frafaldes. Og Begrundelsen er Ønsket om at forenkle og fremskynde disse Sager.

Jeg vil gerne sige, at er der noget Omraade, hvor der skal handles meget hurtigt, og hvor mange af os, der har med den Slags Ting at gøre i Praksis, bestemt maa kræve, at der handles hurtigt, er det særlig med Hensyn til Børn og unge Mennesker. Her gælder det om for det første at faa en Afgørelse af, om der skal rejses Tiltale eller ikke; og naar det bestemmes, at der ikke skal rejses Tiltale, gælder det om, at vedkommende kan komme under rette Forsorg. Naar det ifølge Forslaget er saaledes, at Sagen skal til Justitsministeren, naar Statsadvokaten bestemmer, at der skal rejses Tiltale, saa opnaar vi derved den Ensartethed i Behandlingen, som bør kræves; i det Tilfælde der ikke skal rejses Tiltale, sker det jo direkte, nemlig derigennem, at i alle disse Tilfælde træffer Statsadvokaten Afgørelse; men bestemmer han, at der skal rejses Tiltale, kan Justitsministeren kontrolere, og derved kommer der indi-

rette ogsaa her Ensartethed i Behandlingen.

Hvis der er Spørgsmaal om, at en Sag skal genoptages, gaar Forslaget ud paa, at Justitsministeren stadig skal have Tilsyn, dog saaledes, at han muligvis kan lade Rigsadvokaten træffe Afgørelsen paa det sidste Punkt.

Jeg skal kun sige, da dette Spørgsmaal ogsaa berører Straffeloven, at den første store Straffelovskommission var ganske enig med Justitsministeren; og det samme gælder i øvrigt ogsaa om Professor Torps Udkast. Derimod har den sidste Straffelovskommission stillet sig paa det Standpunkt, at det skulde være Justitsministeren, saaledes som Lovregelen er i dette Øjeblik. Det vil ikke kunne forundre, at den tidligere højtærede Justitsminister, Steincke, har grebet dette Forslag med Begærlighed, medens altsaa den nuværende højtærede Justitsminister har vist mere Resignation som Indehaver af Justitsministerembedet. I det Straffelovsfor-
slag, som vi forhaabentlig snart skal behandle, er der derfor ogsaa indsat den Regel, at det er Paatalemyndigheden, der træffer Afgørelsen.

Jeg skal altsaa anbefale det foreliggende Forslag, for det første, fordi jeg mener, at det ikke væsentligt vil hindre Ensartetheden i Behandlingen af disse Spørgsmaal, og for det andet, fordi det er et Forslag, hvor vi i højeste Grad maa kræve hurtig Behandling. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa den Opgørelse, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor det ses, at det i 1927 overfor 669 unge Mennesker blev bestemt, at Tiltale skulde frafaldes, medens der kun i 64 Tilfælde blev rejst Tiltale. Det viser, synes jeg, at der her følges nogenlunde ensartede Regler, saa man meget vel kan overlade Afgørelsen til Statsadvokaten.

Jeg gør endvidere opmærksom paa, at den tidligere højtærede Justitsminister paa et andet Omraade netop har overladt det Spørgsmaal til Statsadvokaterne, nemlig ved Anordning Nr. 167 af 9. Juni 1926, hvor det ikke alene drejer sig om Personer mellem 14 og 18 Aar, men hvor det i Henhold til Retsplejlovens § 723 gælder overfor Omraader indenfor Straffelovgivningen, som kan siges at være meget vigtige.

Naar Forholdet endelig er dette, at vi ikke er sikre paa, at vi faar den nye Straffelov i denne Samling, og da afgørende Ting taler for, at vi faar en Ord-